

Udenfor Betænkningen var der ikke stillet Ændringsforslag.

Lovforslagets Paragraffer, de stillede Ændringsforslag og Spørgsmaalet om Lovforslagets Overgang til tredje Behandling sætter til Forhandling under eet.

Ordføreren (Godskesen): I tidligere Dage og navnlig efter Næringsloven af 29. December 1857 blev Beværternæringen i det væsentlige behandlet efter samme Grundsatninger som anden Næring. I det ene som det andet Tilfælde var det Næringsfriheden, der var den ledende Grundtanke. Senere har man imidlertid efterhaanden faaet Øjnene op for, at Beværternæring fremfor anden Næring frembyder Farer for alvorlige Misbrug, og at disse Misbrug kan anrette meget betydelig Skade i Samfundet. Ud fra disse Betragtninger er man kommet bort fra Næringsfrihedens Princip for Beværternæringens Vedkommende og har i Stedet efterhaanden indført en Regulering af Næringen, paa lignende Maade som det er Tilfældet med Virksomhederne som Læge, Apoteker og Sagfører. Det bliver nu ikke længer Næringsfriheden, der bliver det ledende Princip, men derimod Hensynet til Samfundets Interesser. Man begrænser ud fra dette Synspunkt Antallet af Næringsadkøster, man stiller særlige Betingelser med Hensyn til Indehaverens Person, og man underkaster hans Førelse af Næringen et nøje Tilsyn. Til Gengæld for de Indskrænkninger, som de næringsdrivende herved kommer til at lide, faar de et vist sikret Afsætningsmarked, og dermed maa de saa lade sig nøje.

Ved Siden af disse almindelige næringsmæssige Hensyn har der imidlertid efterhaanden ogsaa gjort sig almindelige Ædruelighedshensyn gældende, og disse er navnlig i det foreliggende Lovforslag blevet skærpet til Forbudshensyn. Som Eksempler derpaa skal jeg nævne Bestemmelsen i § 28, hvor der forbydes ikke blot Forhandling, men ogsaa Fordeling af den saakaldte spiritusholdige Konfekt, og Bestemmelsen i § 24, hvorefter man paa Arbejdspladser forbyder ikke blot Udskænkning og Forhandling, men ogsaa Fordeling af stærke Drikke udenfor de fastsatte Spisetider. Her er der altsaa ikke paa nogen Maade Tale om en Regulering af en Næring, men om rene Forbud. Man kan ogsaa henvise til den Maade, hvorpaa Ædruelighedskommissionen eller dens Flertal begrundet sin anbefaling af den saakaldte Syndikatdrift. Det fremhæves nemlig til Støtte for Syndikatdriften,

at det er den naturlige, ja, den eneste Overgang til et Alkoholforbud, generelt eller individuelt.

Det Flertal i det nedsatte Udvalg, paa hvis Vegne jeg har den Ære at tale, maa imidlertid tage Afstand fra disse Betragtninger. Flertallet er bestemte Modstandere af Alkoholforbud, baade generelt og individuelt, og kan følgelig ikke gaa med til Bestemmelser, der hviler paa en saadan Betragtning. Jeg for mit Vedkommende maa sige, at jeg har megen Sympati for Afholdsbevægelsen, saaledes som den i sin Tid har formet sig ad Oplysningens Vej og paa Frivillighedens Grund. Jeg mener fremdeles, at man bør skride ind, og det kraftigt, mod Misbrug af de stærke Drikke. Naar en Mand begaar en Forbrydelse, skal han ikke kunne undskylde sig med, at han har været fuld. Naar en Mand drikker sig fuld og i sin Fuldskab forvolder Gadeuorden og lignende, bør han rammes føleligt. Og endelig mener jeg, at naar en Mand drikker sin Fortjeneste op og lader Hustru og Børn lide Nød, bør der tages ganske alvorligt fat paa ham. Men saa længe saadanne Misbrug ikke foreligger, mener jeg, at det maa være den enkelte Borgers egen Sag under eget Ansvar at bestemme, om han vil nyde stærke Drikke og i hvilket Omfang, ligesom han naturligvis ogsaa maa tage Følgen af sine Handlinger bagefter. Staten skal ikke paa dette Omraade mere end paa andre gøre sig til Formynder for myndige og selvstændige Borgere. Et andet er naturligvis, at Statens Forsorgspligt for Børn vil kunne gøre sig gældende paa dette Omraade saa vel som paa andre.

Ud fra de Betragtninger, jeg nu har tilladt mig at fremsætte, er altsaa Flertallet i Udvalget enigt om at stryge de Bestemmelser i Lovforslaget, som efter vor Mening har Karakteren af Forbud eller nærmer sig til Forbud. Overhovedet er det vort Ønske saa meget, som det kan ske efter den Udvikling, der allerede har fundet Sted, at bevare Lovforslagets Karakter af en Næringslov. Men i øvrigt er Forholdet det, som ærede Medlemmer vil have set af Betænkningen, at Flertallets Medlemmer om de enkelte Punkter i Lovforslaget har meget forskellige Meninger; derfor er det ogsaa meget forskelligt sammensatte Flertal og Mindretal, der stiller de forskellige Forslag. Heraf er Følgen blevet, at Flertallet ikke i Betænkningen har givet en sammenhængende Udvikling om hele Lovforslaget, men efter de almindelige Betragtninger, der svarer til, hvad jeg nu har sagt, har maattet indskrænke sig til at argumentere for de